

MOZART
KLAV. KONZERT
in D moll

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΣΟΒΑΡΑΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Εκπομπ. Τρίτης 14.2.56 (23.00-23.40)

Ἡ συμβολή τοῦ Μότσαρτ στήν φιλολογία τῶν κοντσέρτων γιά πιάνο εἶναι τεραστία 25 ἔργα τοῦ εἴδους αὐτοῦ βγήκαν ἀπό τά θαυματουργά χέρια τοῦ μεγάλου συνθέτου.

Ἡ προτίμηση του γιά τήν κατηγορία αὐτή ὀφείλεται κατά κύριο λόγο στίς προσωπικές ικανότητες πού εἶχε ὁ Μότσαρτ στό ὄργανο αὐτό.

Ἄς μὴν ξεχνᾶμε ὅτι ὑπῆρξε ἓνας ἀπό τοὺς μεγαλύτερους βιρτονόχους τῆς ἐποχῆς του. Ἔτσι ἐνῶ τὸ τελευταῖο κοντσέρτο του γιά βιολί καί ὀρχήστρα τὸ ἔγραψε σ' ἐ ἡλικία 19 ἐτῶν, ὡς τήν τελευταία στιγμή τῆς ζωῆς του, δέν ἔπαψε νά συνθέτη κοντσέρτα γιά πιάνο. Τά περισσότερα ἀπό τά ἔργα αὐτά εἶναι λαμπερά κοσμήματα συνθετικῆς καί πιανιστικῆς τέχνης, δροσερά, πρόσχαρα καί αἰσιόδοξα δημιουργήματα πού ἀνοίξαν καινούργιους δρόμους στό εἶδος αὐτό. Τά 23 ἀπό πᾶ 25 κοντσέρτα του εἶναι οἱ μεῖζονες κλίμακες ὅπως ἄλλωστε καί οἱ περισσότερες σελίδες τοῦ μεγάλου κλασσικοῦ. Θά ἔλεγε κανεὶς ὅτι ὁ Μότσαρτ θά εἶχε κάποια ἀπέχθεια πρὸς τήν ἀτμόσφαιρα πού δημιουργεῖ ἡ ἐλάσσον κλίμαξ τὸ κοινῶς μινόρε, ἀν δέν μᾶς ἄφινε μιὰ συμφωνία ἀπό τίς καλύτερές του τήν ὑπ' ἀριθμὸν 40 σέ σὺλ ἐλάσσονα, ἀλλά καί δυὸ ἀπό τά ωραιότερα κοντσέρτα του γιά πιάνο, σέ ντό ἐλάσσονα ἓνα, σέ Ρέ ἐλάσσονα τὸ δεύτερο. Αὐτὸ τὸ τελευταῖο θά ἔχουν σήμερα τήν εὐκαιρία νά ἀκούσουν οἱ ἀκροαταὶ μας.

Στὸ κοντσέρτο αὐτὸ πού γράφτηκε τὸ 1785 ὁ Μότσαρτ ἔριξε τίς πρῶτες μελαγχολικές πινελιές πάνω στό εἶδος αὐτὸ πού κύριο σκοπὸ εἶχε νά δώσῃ τήν εὐκαιρία στὸν πιανίστα νά ἐπιδείξῃ τὴ δεξιολογία του. Γιά πρώτη κυρίως φορά, εἰσχωρεῖ ἡ ἐσωτερικότης στό μέχρι τότε λαμπερὸ ἀλλά λίγο ἐπιφανιακὸ εἶδος. Γιά πρώτη φορά προαγγέλεται ὁ ρομαντισμὸς στὴ μουσική μὲ τόσο ἔντονη ἀλλά καί συγκινητικὴ συνάμα φωνή. Τά θέματα πᾶν τοῦ ἔργου συνεχλόνισαν γεγεῆς συνθετῶν. Τὸ κύριο θέμα τοῦ φινάλε του χρησιμοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Μπεετόβεν, ὁ ὁποῖος ἐλάτρευε κυριολεκτικὰ αὐτὸ τὸ ἔργο, σέ μιὰ ἀπὸ τῆς σονάτες του γιά πιάνο, ἀλλά καί πιὸ κοντὰ σέ μᾶς ὁ μεγάλος συνθέτης Ρίχαρτ Στράους ρυθμικὰ παρηλλαγμένο χρησιμοποιεῖ μὲ πολὺ χάρι τὸ τρίτο ἀπὸ τά θέματα τοῦ πρώτου μέρους στό μελόδραμά του ὁ Ἰππότη μὲ τὸ ρόδο.

Τὸ κοντσέρτο σέ ρέ ἐλάσσονα πού ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ τρία καθιερωμένα μέρη: Ἀλλέγκρο, Ἀντάντε-Ρομάντσα καί ἀλλέγκρο φινάλε ἐκτελεῖται ἀπὸ τήν ὀρχήστρα ΠΡΟ ΜΟΥΖΙΚΑ πού διευθύνει ὁ νέος ἰσπανὸς διευθυντὴς ὀρχήστρας ΕΝΡΙΚΕ ΧΟΡΝΤΑ. Σολίστ ἡ ΛΙΛΗ ΚΡΑΟΥΣ.

Δ 691 (A+B)

=====